

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 14/2020
10.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Драгомира Милојевића, Драгана Аћимовића и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 23. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ број 325/20 од 25.06.2020. године, поднетом против правноснажне пресуде Прекршајног апелационог суда у Београду 11 Прж бр 27117/19 од 21.02.2020. године, у седници већа одржаној дана 10.09.2020. године донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ број 325/20 од 25.06.2020. године, па **СЕ УКИДА** правноснажна пресуда Прекршајног апелационог суда у Београду 11 Прж бр 27117/19 од 21.02.2020. године и предмет враћа Прекршајном апелационом суду у Београду, на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Прекршајног апелационог суда у Београду 11-Прж бр 27117/19 од 21.02.2020. године, усвојена је жалба Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Дирекције полиције, Полицијске управе у Шапцу, ПС Лозница и преиначена пресуда Прекршајног суда у Лозници 6-Пр. бр. 1412/19 од 29.11.2019. године којом је окривљени АА ослобођен од одговорности, тако што је овај окривљени оглашен одговорним због извршења прекршаја из члана 330. став 1. тачка 23. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, па је осуђен на новчану казну у износу од 100.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана пријема пресуде и одређено да ће у противном првостепени суд на основу члана 315. Закона о прекршајима посебним решењем одлучити о начину извршења ненаплаћене новчане казне.

Истом пресудом, на основу члана 140, 141. и 142. Закона о прекршајима и члана 27. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима обавезан је окривљени АА, да на име трошкова прекршајног поступка плати износ од 1.000,00 динара у року од 15 дана по пријему пресуде, под претњом принудне наплате.

Против наведене правноснажне пресуде захтев за заштиту законитости поднео је Републички јавни тужилац због битне повреде одредаба прекршајног поступка из

члана 264. став 2. тачка 3. Закона о прекршајима и повреди материјалног права из члана 265. став 1. тачка 1. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд правноснажну пресуду укине и списе предмета врати другостепеном суду на поновну одлуку.

На седници већа, о којој је у смислу члана 286. став 2. ЗПР („Службени гласник РС“, број 65/13), обавестио Републичког јавног тужиоца, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудом против које је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује је да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба прекршајног поступка у смислу члана 264. став 2. тачка 3. Закона о прекршајима, јер су наведени разлози о одлучној чињеници да окривљени није примио позив од стране СПИ Лозница ради доставе података и да је тај позив уручен другом лицу, потпуно нејасни, па је пресуда донета и уз повреду материјалног права у смислу члана 265. став 1. тачка 1. Закона о прекршајима.

Одредбом члана 330. став 1. тачка 23. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, прописано је да ће се казном затвора од најмање 15 дана или новчаном казном од 100.000,00 динара до 120.000,00 динара казнити за прекршај возач или лице које поступи супротно члану 247. став 1. и 2. овог закона.

Чланом 241. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима прописано је, да је власник, односно корисник возила обавезан да у року од 8 дана да потпуне и тачне податке о идентитету лица коме је омогућено управљање возилом и доказ на основу којег се на неспоран начин може утврдити да ли је то лице управљало возилом у одређено време, а ставом 2. истог члана прописано је да физичко лице, власник, односно корисник возила не сме дати возило на управљање лицу које је под дејством алкохола, односно психоактивних супстанци или у толикој мери уморно, болесно или је у таквом психо-физичком стању да није способно да безбедно управља возилом и нема возачку дозволу одговарајуће категорије.

Одредбом члана 75. став 1. Закона о општем управном поступку прописано је, да је лично достављање обавезно када од дана достављања почиње да тече рок који не може да се продужи, ако законом није другачије предвиђено.

Из графоскопског вештачења вештака Милана Миловановића од 15.10.2019. године произилази да споран потпис на повратници ССП Лозница бр 221-37172/18 са датумом пријема од 16.11.2018. године на месту предвиђеном за потпис примаоца, није својеручно потписао – написао АА.

Позивање грађана, од стране овлашћеног службеног лица полиције, да у својству власника или корисника возила у законом прописаном року доставе потребне податке врши се према одредбама Закона о општем управном поступку, који у члану 75. став 1. тачка 1. прописује лично достављање, тако да у фази када још увек није

покренут прекршајни поступак, полиција као орган управе примењује правила о управном поступку.

Окривљени АА као власник возила, није лично примио позив да у року од 8 дана да потпуне и тачне податке о идентитету лица коме је омогућио управљање његовим возилом, као и доказ на основу којег се на неспоран начин може утврдити да он сам није управљао возилом у одређено време, што произилази из графоскопског вештачења, већ је наведени позив по исказу самог окривљеног примио његов брат.

У образложењу другостепене пресуде констатују се наведене чињенице, али уредност доставе окривљеном АА суд цени према одредбама Закона о прекршајима које се односе на доставу, иако је достављање позива у овом случају у надлежности полиције и обавља се према Закону о општем управном поступку који изричито прописује лично достављање. Питање уредне доставе позива окривљеном представља основну претпоставку за постојање битних елемената прекршаја за које је окривљени АА оглашен одговорним, па побијана пресуда не садржи јасне разлоге о тој одлучној чињеници-из којих разлога су радње везане за доставу пре започињања прекршајног поступка цењене према Закону о прекршајима, па је по налажењу овога суда та пресуда донета уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3. Закона о прекршајима и повреду закона из члана 265. став 1. тачка 1. Закона о прекршајима, а како се то основано захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену других навода захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, обзиром да је то безпредметно у овој процесној ситуацији.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци, на основу одредбе члана 287. став 4. Закона о прекршајима.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић